

поређења. Прве две песме су од Ли-Таж-Поа (VIII век), трећа је од Цуј-Цонг-Чеа (VIII век). Поређење истиче знатне разлике у форми, а доста разлика и у нјансама смисла. У песми Ли-Таж-Поа о пролећу и пијанци песнику, Г. Градник има шест ~~стиха~~ и текст, према оном у Лереа, доста произвољно ширен. Вероватно због метричких тешкоћа, детаљи су разрађивани, детаљ тиче песме.

Ko se zbudim, kaj slišim? Ču!
Na veji lep prepeva ptič.
Pobaram ga: „Kaj dol in grič
že zelenita?“ „Cicfuji!“
mi pravi ptič.....

Тај детаљ је, према тексту у Лереа, проширен целом другом половином ~~песме~~ и још и преко тога. Г. Црњански пре води две ~~песме~~ Г. Градника свега са следећим: «Чујем надамном тице како поје. Видим да је пролеће.» Г. Црњански је енглески сажет у своје четири алинеје, али је, због нашег језика, мање садржајан него енглеска верзија. У завршном ретку песме имају три превода три нјансе. Ако бисмо ту песму Ли-Таж-Поа смели сравнити са тирисом грчких менада, (на који необично подсећа), дакле са штапићем овијеним виновом лозом и бриљаном, онда је у завршетку Г. Црњанског више бриљана:

Тада, као у сну, нестаје свега.

Мог ~~би~~ Г. Градника више винове лозе:
pustite me, naj bom pijan.

А у енглеској верзији мање више подједнако од једног и другог, с помоћу финог двојног придева *drowsy dreamy*, од прилике: сањарење кроз доста тежак полудремаж.

Друга песма Ли-Таж-Поа, ~~она~~ чувена песмица о преноћишту песника у туђем крају, слаже се у сва три превода све до под крају до оне дивне поенте кад песник, загладан у месечину која је као иње попала по земљи, обара главу, и, тамо у даљини — ту сад има разних ~~песмица~~ једне fine песничке идеје. Г. Градник завршава.

In spet sem sklonil glavo: iz daljav
moj dragi dom poslal mi je pozdrav.

Ј. ~~В~~ Црњански преводи: «Полако ми клоне (глава)... мислим на свој завичај.» У енглеском тексту стоји, без глагола: «а у даљини мој завичај». Овога тренутка се сећамо једног немачког превода — можда је Бетгеов, али није сигурно — у којем је употребљен глагол *winkte*, дакле чини знак, маше, зове. Енглески и Немац су тежили дати израз чисте визије; биће да је у кинеском тексту илустративни елеменат био ~~глас~~ *списуван*.

Трећа песма, једна алегорична песма о кини, слаже се скоро дословце у два енглеска превода и преводу Г. Градника. Али је врло занимљива чињеница да између два стихована и ~~састављена~~ превода, Г. Градника и Хелене Водел, овај

